

➤ Φρ. Ολαντ

Ενας Πρόεδρος ΜΕ ΔΗΜΟΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΟ 13%

➤ Μ. Βαλς

Πρωθυπουργός που το κόμμα του ΒΗΓΚΕ ΤΡΙΤΟ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΚΕΚΛΟΓΕΣ

➤ Φιλό

ΟΙ ΑΜΦΙΣΒΗΤΙΕΣ ΤΗΣ ΕΝΩΜΕΝΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΣΗΚΩΝΟΥΝ ΚΕΦΑΛΙ

Η σκιά του ευρωσκεπτικισμού απειλεί τα θεμέλια της Ε.Ε.

Κυρίαρχος σε Βρετανία και Γαλλία. Ρυθμιστής στη Γερμανία

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΠΟΠΟΥΛΟΥ
kaporoulos@pegasus.gr

Όταν στα μέσα της δεκαετίας του '70 ο Ρώσος «διαφωνών» Αντρέι Αμαλρίκ εξέδωσε παράνομο «Σαμιζντάτ» με τίτλο «Θα επιβιώσει η Σοβιετική Ένωση μέχρι το 1987;» έγινε αντικείμενο ειρωνικών και απαξιωτικών σχολίων στη Δύση ως ένας περιθωριακός-απομονωμένος που δεν είχε επαφή με την πραγματικότητα της χώρας του. Όπως απεδείχθη εκ των υστέρων έπεσε έξω τέσσερα χρόνια μόνον!

Σήμερα δεν χρειάζεται να εκδοθεί βιβλίο με τίτλο «Θα επιβιώσει η Ευρωζώνη και η Ε.Ε. στα επόμενα δύο-τρία χρόνια» για να υπάρξει προσέγωση στην πραγματικότητα και αν κάποιος το επιχειρούσε, δεν θα εισέπρατε ειρωνείες αλλά μάλλον αμχανία ή και έμφροβη σιωπή.

Την ώρα που ο επικεφαλής της ΕΚΤ Μ. Ντράγκι

ζητά σχεδόν ανοικτά πολιτική στήριξη από Βρυξέλες, Βερολίνο, αλλά και το σύνολο των εθνικών ηγεσιών των χωρών - μελών της Ευρωζώνης για ουσιαστική ποσοτική χαλάρωση (τύπωμα χρήματος), την ώρα που προς την ίδια κατεύθυνση δείχνουν η επικεφαλής του ΔΝΤ Κρ. Λαγκάρντ, ο υπουργός Οικονομικών των ΗΠΑ Τζ. Λιου, αλλά και η επίσημη έκθεση του ΟΟΣΑ και ο νέος πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ζ. Κ. Γιούνκερ, η Γερμανία διαστάζει, με τον Σόμπλε να λέει ότι ο μελλοντικός κίνδυνος του πληθωρισμού είναι πολύ πιο σημαντικό από τον αποπληθωρισμό με προοπτική μακρόχρονης ύφεσης, στον οποίο έχει εισέλθει συνολικά η Ευρωζώνη.

Το πρόβλημα όμως δυστυχώς για την Ευρωζώνη - Ε.Ε. δεν είναι η αναμενόμενη αντίδραση του Βερολίνου που βλέπει στην πολιτική του Μ. Ντράγκι

τον κίνδυνο αμοιβαίωσης του χρέους μεταφορά πόρων, μια Ευρωζώνη, ζ

μακριά από τη σημερινή γερμανική Ε.Ε. Από τη Βρετανία του Κάμερον, τη Ολάντ - Βαλς, μέχρι και την Ιταλία τα ταγράφεται είτε ένας κυρίαρχος πλειρωσκεπτικισμός, είτε μια δυνατότητα σε πλειοψηφικό ρεύμα. Την ίδια στιγμή του Μεγάλου Συνασπισμού Χριστιανών -Σοσιαλδημοκρατών καταγράφεται ο κίνδυνος των ευρωσκεπτικιστών της «Ε για τη Γερμανία» (AfD): Κοιτά στο όριο στις βουλευτικές εκλογές που είναι η ενοσίχθων εισόδηση στην Ομοσπονδιακή Βουλή ευρωσκεπτολόγος του Μαΐου και γύρω στο χέρι Σεπτεμβρίου σε δύο τοπικές εκλογές κερδίζονται.

Ο Κάμερον υπό την πολιορκία του Φάρατζ

Στη Βρετανία ο Κάμερον δεν πρόλαβε να συνελθει από το θρίλερ του Δημοψηφίσματος για την Ανεξαρτησία της Σκωτίας, όπου το ποσοστό 45% του «να» συνιστά μια σοβαρή υποθήκη για ένα όχι πολύ μακρινό μέλλον που δεν μπορεί και δεν πρέπει να υποτιμηθεί, και βρήκε μπροστά του το κόμμα Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου του Φάρατζ (UKIP, United Kingdom Independence Party): Τη στιγμή της έναρξης της ετήσιας κοιμητικής συνδιάσκεψης, δύο βουλευτές των Συντηρητικών προσχώρησαν στο κόμμα του Φάρατζ για προφανείς λόγους: Ενόψει των βουλευτικών εκλογών της άνοιξης του 2015 που διεξάγονται σε μονοεδρική Περιφέρεια με πλειοψηφικό σε ένα Γύρο διαπίστωσαν ότι ο μόνος τρόπος να κρατήσουν την έδρα τους ήταν να αλλά-

ξουν κόμμα! Ο Κάμερον είναι πανικόβλητος, βλέπει μπροστά του την ενδεχόμενη μεγάλη ανατροπή μια πρωτιά του Φάρατζ και στις βουλευτικές εκλογές, που θα υποβιάσει τους Συντηρητικούς σε αριθμό εδρών όχι στην αξιωματική αντιπάλωσή του που θα διατηρήσουν οι Εργατικοί του Μιλμπαντ αλλά στην τρίτη θέση!

Μια παρόμοια ανατροπή καταγράφηκε για τελευταία φορά στις αρχές της δεκαετίας του 1920, όταν οι Εργατικοί πήραν τη θέση των Φιλελευθέρων ως δεύτερο κόμμα εξουσίας. Τι κάνει λοιπόν ο Κάμερον; Σπεύδει να δηλώσει ότι δεν θα ραγίσει η καρδιά του αν σε ενδεχόμενο Δημοψήφισμα η πλειοψηφία πει «να» στην αποχώρηση της Βρετανίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, παρόλο που ο ίδιος θα ήθελε το Λονδίνο να παραμείνει εντός μιας μεταρρυθμισμένης Ε.Ε. Έτσι, μπορεί μεν το Ηνωμένο Βασίλειο να σώθηκε από τη διάλυση στο παρά πέντε στη Σκωτία, αλλά φαίνεται πλέον εγκλωβισμένο σε μια πορεία εξόδου από την Ε.Ε., η οποία θα αναζωογονήσει το αίτημα για ανεξαρτησία στη Σκωτία: Τα δύο μεγάλα επιχειρήματα υπέρ του «όχι» στο πρόσφατο Δημοψήφισμα δεν ήταν άλλα από την πιθανή απώλεια της

στερλίνο εγκλωβισμένης προκτατα χώρες η Βαλτική και Βόσκιους την Ε.Ε. ή ευρωπαϊκή τοκή του Σέγκεν-Ε.Ε., η ι Συνθήκη μάλιστα μόνιμη έ λείας το στάσιο χωρίς ηρ

Ν. Σαρκοζί
 Δοξή επάνοδος **ΜΕ ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑΣΗ**

...ς, αλλά και ηλαδή, πολύ υρωζώνη. Γαλλία των Ρέντο κα- συμφορές ευ- νάδειξής του ή στη Γερμα- αναδημοκρα- εται σταθερή ναλλακτικής του 5% πέρ- αναγκαίο για 1, στο 7% στις 10% στις αρ- ογές σε ομό-

...ς ως εθνικού νομίματος, αλλά και τον ομοίο εκτός Ε.Ε., με τον Ρτκί να δηλώνει βολικά ότι η Μπάρνι θα βάλει βέτο σε ου προκύπτουν από απόδοξη, ένα προκατα- και προληπτικό μήνυμα για Καταλανούς και Η προοπτική αποχώρησης της Βρετανίας από να είναι κλυδωνισμός χωρίς προηγούμενο για την κή ολοκλήρωση. Παρά την αλα καρτ συμμε- Λονδίνου στην Ευρώπη- εκτός ΟΝΕ και ενδεχόμενη αποχώρηση από την κρώπη από την υπογραφή της ρς της Ρώμης το 1957, και από μια μεγάλη δύναμη με δρα στο Συμβούλιο Ασφα- του ΟΗΕ και πυρηνικό οπλο- θα είναι ένα σοκ οηγούμενο.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ωρολογιακή Βόμβα οι «Εναλλακτικοί»

Πριν από μερικά χρόνια δεν ήταν τίποτε άλλο παρά κάποιο γραφικό, κυρίως πανεπιστημιακό, που προσέ- φευγαν συνεχώς στο Συνταγματικό Δικαστήριο της Κάρλορούης για να μπλο- κάρουν κάθε κίνηση της ομοσπονδιακής κυβέρνησης προς τη συνολική θεωρία της Ευρωζώνης.

Από την άνοιξη του 2013 που έγιναν κόμμα με το όνομα «Εναλλακτική για τη Γερμα- νία» σημειώνουν σταθερή και βιρτουόσφι ελιγολογική άνοδο, όπως είδαμε παραπά- νω, με ειδήμονες και αναλυ- τές των τάσεων της κοινής γνώμης να μετλένε ότι το πλάφόν της επιρροής τους μπορεί να φθάσει μέχρι και το 23%.

Ας μην υποθετήσουμε ακραία σενάρια, καθώς η γκρίζα «Εναλλακτική» με μια ηγε- σία που κυριαρχούν φανατι- κοί ιδεολογικοί πανεπιση- ματικοί καθηγητές -εδώ να θυμηθούμε τον Μπίομαρκ και τον αφορισμό του «Τρεις καθηγητές και η πατρίδα χάθηκε! (Drei Professoren und das Vaterland verloren!)» δεν έχει τη δημαγωγική ελκυστική δύναμη του Φάρατζ ή της Λεπέν. Η «Εναλλακτική» δεν χρειάζε- ται να κυριαρχήσει, της αρκεί να σταθεροποιηθεί γύρω στο 10% για να βραχυκυκλώσει ακόμη περισσότερο την ταλαντευόμενη ανάμεσα στη σημερινή ακινησία και την πολιτική Ντράγκα, Αγκ. Μέρκελ, για να δημοουρή- σει εντός των Χριστιανοδη- μοκρατών ισχυρή ευρωσκε- πτικιστική πτέρυγα, με σκλη- ρό πυρήνα τους Χριστιανο- κοινωνιστές της Βαυαρίας. Πιο διακριτικός, μικρότερος ποσοτικά, ο κίνδυνος της «Εναλλακτικής», είναι πιο άμεσος από μια πιθανή νίκη Φάρατζ στη Βρετανία και Λεπέν στη Γαλλία. Πιο άμε- σος, γιατί επί της ουσίας θα δικάσει τους Χριστιανοδημο- κράτες και θα περιπλέξει δραματικά και κυρίως θα επι- βραδύνει τη στροφή προς την ανάπτυξη μέσω ποσοτι- κής επέκτασης, που μαζί με τον Μ. Ντράγκα ζητούν σε δραματικούς τόνους η επικε- φαλής του ΔΝΤ Κρ. Λαγκάρντ, ο υπουργός Οικο- νομικών των ΗΠΑ Τ. Λιου, αλλά και ο ΟΟΣΑ με την ετή- σια έκθεσή του.

Βραχυκύκλωμα στο Παρίσι

“ Η Λεπέν, με εξαίρεση την πέραν των Σοσιαλιστών συρρικνωμέ- νη Κομμουνι- στική Αριστερά, μονοπωλεί τη μετωπική ρήξη με τη γερμανική Ευρωζώνη και έτσι έχει μια πολυου- λεκτική δυνα- μική χωρίς προηγούμενο.

Το πιο μεγάλο όμως αδιέξοδο καταγράφεται στη Γα- λλία των Ολάντ-Βαλς, όπου είναι ήπιότερο να ένας Πρόεδρος με δημοτικότητα στο ναδίρ του 13%, και ένα κυβερνών κόμμα, οι Σοσιαλιστές, που κατετάγη τρίτο στις ευρωεκλογές και μάλιστα με κοινοβουλευ- τική πλειοψηφία της μιας έδρας, μπορούν να ολοκλη- ρώσουν την πενταετή προεδρική και κοινοβουλευτική θητεία που λήγει την άνοιξη του 2017.

Οι Ολαντ- Βαλς είναι βραχυκυκλωμένοι. Δεν πύ- ραν κανένα μίνιμουμ, σαν τη Δυναστεία των Βουρβόνων μετά την παλινόρθωση της μοναρχίας το 1814 για την οποία ο Ταλεϊράνδος είπε λίγους μήνες μετά «δεν έ- μαθαν τίποτε, δεν κατάλαβαν τίποτε». Εξακολουθούν να εξαγγέλλουν μεταρρυθμίσεις και περικοπές με ο- δυνπρό πολιτικό και κοινωνικό κόστος, τις οποίες δεν εφαρμόζουν. Έτσι αυξάνουν τη φθορά της κυβέρνησης, καθώς εξοργίζουν την κοινωνία, ενώ ταυτόχρονα χάνουν τη φερεγγυότητά τους ως συνομιλητές απέναν- τι στις Βρυξέλλες και το Βερολίνο.

Μέσα σε όλο το παραπάνω καταστροφικό σκηνικό καταγράφει και επάνοδος του Σαρκοζί στην πολιτική σκηνή, που επιχειρεί να προβάλλει τον εαυτό του ως ανάχωμα απέναντι στο λαϊκιστικό ακροδεξιό και α- ντιευρωπαϊκό λόγο της Λεπέν, μια προσπάθεια που ήδη προβάλλει ως θνησιγενής. Ο Σαρκοζί προσπαθεί ως σκληρή Δεξιά με ρητορική Νόμος και Τάξη και Μπδενική Ανοχή να επαναλάβει τον ελιγμό με τον οποίο το 2007 αποδυνάμωσε τότε τον ιδρυτή του εθني- κού Μετώπου Ζαν Μαρί Λεπέν.

Πρόκειται για μια φυγή στο παρελθόν που ποσοποιεί αμχανία και κενό στρατηγικής, κα- θώς σήμερα η Μαρίν Λεπέν έχει ως κύριο ση- μείο αναφοράς στον πολιτικό λόγο της την καταγγελία της λιτότητας, αλλά και την απαξι- ωση σε εθνικιστικούς τόνους της Γερμανίας που την επιβάλλει και προτείνει ευθέως έξοδο από την Ευρωζώνη και την Ε.Ε. Σε αυτό το πεδίο ο Σαρκο- ζί είναι χαμένος. Αν ο Ολάντ τον νίκησε το 2012, ήταν γιατί κατήγγειλε την υποταγή του στη Μέρκελ και υποσχέθηκε ανάπτυξη αντί της δημοσι- ονομικής περιτολής και λιτότητας. Οι υποφοροί τον απαξιώνουν, ακριβώς γιατί συνέχισε την πολιτική του προκα- τόχου του.

Έτσι η Λεπέν, με εξαίρεση την πέραν των Σοσιαλιστών συρρικνωμένη Κομμουνιστική Αριστερά, μονοπωλεί τη μετωπική ρήξη με τη γερμανική Ευρωζώνη και έτσι έχει μια πολυ- ουλεκτική δυναμική χωρίς προ- ηγούμενο. Με δύο λόγια, Ολάντ- Βαλς και Σαρκοζί στρώνουν το χαλί για μια αδιανόητη πριν από λίγα χρόνια πρωτιά του Εθνικού Μετώπου στις βουλευτικές εκλο- γές, αλλά και στην προεδρική εκ- λογή, μια εξέλιξη που θα ήταν ανάλογη της Πτώσης της Γαλλίας στις αρχές του Δευτέρου Παγκο- σμίου Πολέμου, τον Ιούνιο του 1940.

